

Переклад затверджений

Заступник генерального директора Урядового офісу
координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

(підпис)

О.В. Генчев
(ініціали та прізвище)

29 червня 2021 р.

07.11.2014

UA

Офіційний вісник Європейського Союзу

L 324/1

ДЕЛЕГОВАНИЙ РЕГЛАМЕНТ КОМІСІЇ (ЄС) № 1187/2014

від 2 жовтня 2014 року

на доповнення Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 575/2013 у частині
регуляторних технічних стандартів для визначення загальної експозиції клієнтів або
груп пов'язаних клієнтів у зв'язку з операціями з базисними активами

(Текст стосується ЄЄП)

ЄВРОПЕЙСЬКА КОМІСІЯ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу,

Беручи до уваги Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 575/2013 від 26 червня
2013 року про пруденційні вимоги для кредитних установ та інвестиційних фірм та про
внесення змін до Регламенту (ЄС) № 648/2012 ⁽¹⁾, зокрема третій підпараграф його статті
390(8),

Оскільки:

- (1) Для визначення загальної експозиції окремого боржника, що виникає з експозиції установи за операцією з базисними активами, вартість експозиції повинна спочатку визначатися окремо для кожної з таких експозицій. Після того загальну вартість експозиції необхідно визначати за сукупністю таких експозицій, проте вона не повинна перевищувати вартості експозиції для експозиції, сформованої самим базисним активом.
- (2) Якщо експозиції інших інвесторів вважаються еквівалентними експозиції установи, вартість експозиції для експозиції установи у базисному активі повинна відображати пропорційний розподіл втрат між експозиціями, які вважаються еквівалентними. Це виходить з факту, що у разі настання дефолту базисного активу, втрати завжди розподіляються між експозиціями, які є еквівалентними, на пропорційній основі залежно від частки кожної з таких експозицій, а максимальна втрата, якої зазнає установа у разі повної втрати базисного активу, обмежується частиною частки експозиції установи у сукупності всіх експозицій, які є еквівалентними.
- (3) Необхідно розмежувати операції, у яких всі інвестори є еквівалентними, як-от компанії колективного інвестування, та інші операції, як-от сек'юритизації, які можуть включати транші з експозиціями різних рангів. Для перших, підсумкова експозиція у базисному активі залежить винятково від пропорційної частки експозиції інвестора відносно

ДЕЛЕГОВАНИЙ РЕГЛАМЕНТ КОМІСІЇ (ЄС) № 1187/2014**від 2 жовтня 2014 року****на доповнення Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 575/2013 у частині регуляторних технічних стандартів для визначення загальної експозиції клієнтів або груп пов'язаних клієнтів у зв'язку з операціями з базисними активами****(Текст стосується ЄЄП)**

ЄВРОПЕЙСЬКА КОМІСІЯ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу,

Беручи до уваги Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 575/2013 від 26 червня 2013 року про пруденційні вимоги для кредитних установ та інвестиційних фірм та про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 648/2012 ⁽¹⁾, зокрема третій підпараграф його статті 390(8),

Оскільки:

- (1) Для визначення загальної експозиції окремого боржника, що виникає з експозиції установи за операцією з базисними активами, вартість експозиції повинна спочатку визначатися окремо для кожної з таких експозицій. Після того загальну вартість експозиції необхідно визначати за сукупністю таких експозицій, проте вона не повинна перевищувати вартості експозиції для експозиції, сформованої самим базисним активом.
- (2) Якщо експозиції інших інвесторів вважаються еквівалентними експозиції установи, вартість експозиції для експозиції установи у базисному активі повинна відображати пропорційний розподіл втрат між експозиціями, які вважаються еквівалентними. Це виходить з факту, що у разі настання дефолту базисного активу, втрати завжди розподіляються між експозиціями, які є еквівалентними, на пропорційній основі залежно від частки кожної з таких експозицій, а максимальна втрата, якої зазнає установа у разі повної втрати базисного активу, обмежується частиною частки експозиції установи у сукупності всіх експозицій, які є еквівалентними.
- (3) Необхідно розмежувати операції, у яких всі інвестори є еквівалентними, як-от компанії колективного інвестування, та інші операції, як-от сек'юритизації, які можуть включати транші з експозиціями різних рангів. Для перших, підсумкова експозиція у базисному активі залежить винятково від пропорційної частки експозиції інвестора відносно експозицій всіх інвесторів. Для останніх, втрати спочатку відносяться на певні транші залежно від їх рангу, а потім, якщо один транш стосується більше ніж одного інвестора, розподіляються між інвесторами на пропорційній основі. Усі транші в сек'юритизації повинні розглядатися однаково, оскільки за найгіршого сценарію субординовані транші можуть зникнути дуже швидко. Зокрема, необхідно визнавати максимальну втрату, якої у разі повної втрати базисного активу зазнають усі інвестори певного траншу, оскільки не повинно визнаватися жодних пом'якшень із субординованих траншів. Експозиція установи у базисному активі операції не повинна перевищувати загальної вартості експозиції цього траншу (оскільки втрата на інвестора за певним траншем внаслідок

дефолту базисного активу ніколи не може перевищувати загальної вартості експозиції траншу) та вартості експозиції для експозиції, сформованої базисним активом (оскільки установа ніколи не може втратити більше, ніж вартість базисного активу). Таке обмеження максимальної втрати необхідно врахувати шляхом використання меншої з двох вартостей експозиції та застосування процедури визнання пропорційного розподілу втрат між усіма експозиціями, які вважаються еквівалентними у цьому транші, якщо транш стосується більше ніж одного інвестора.

- (4) Хоча від установ очікується, що вони ідентифікують всіх боржників базисних активів операцій, у які вони інвестують, можуть бути випадки, коли це може призводити до виникнення необґрунтованих витрат для установ або коли установи не зможуть ідентифікувати окремих боржників за певних обставин. Якщо експозиція у базисному активі як така є достатньо малою і тільки незначною мірою може вплинути на загальну експозицію певного клієнта або групи пов'язаних клієнтів, цього повинно бути достатньо для виділення цієї експозиції операції як окремого клієнта. Загальний обсяг таких експозицій у базисних активах однієї операції у такому разі повинен залишатися обмеженим на рівні ліміту великих експозицій для цієї операції. Вплив базисного активу на загальну експозицію вважають незначним, якщо для досягнення ліміту в 25% прийнятного капіталу установи потрібно щонайменше 100 експозицій у базисних активах операції. Це вимагатиме, щоб вартість експозиції не перевищувала 0,25% прийнятного капіталу установи.
- (5) Для запобігання виникненню необмежених загальних експозицій внаслідок нестачі інформації, існуватиме необхідність відносити експозиції — для яких вартість експозиції перевищує 0,25% прийнятного капіталу установи та для яких інформація про боржника відсутня — на гіпотетичного клієнта (невідомого клієнта), до якого необхідно застосовувати 25 % ліміт великих експозицій.
- (6) Якщо установа не в змозі розрізнити базисні активи операції за їх сумою, існує ризик того, що базисні активи операції можуть стосуватися того самого боржника або групи пов'язаних клієнтів. У такому разі щоб пом'якшити ризик, від установи необхідно вимагати здійснення оцінки істотності загальної вартості її експозицій операції до отримання змоги відносити їх на операції як окремих клієнтів замість «невідомого клієнта».
- (7) Структура операції не повинна становити собою додаткову експозицію, якщо обставини операції гарантують, що втрати від експозиції за цією операцією можуть виникнути тільки у разі дефолту базисних активів. Необхідно визнавати додаткову експозицію у випадках, коли операція включає платіжне зобов'язання певної особи на додаток до грошових потоків від базисних активів або принаймні як авансовий платіж стосовно таких грошових потоків за умови, що інвестори можуть зазнавати додаткових втрат у разі дефолту осіб навіть якщо при цьому не відбувається дефолт базисного активу. Також необхідно визнавати додаткову експозицію за умов, коли операція передбачає можливість переспрямування грошових потоків особі, яка не має права на їх отримання, оскільки інвестори можуть зазнавати додаткових втрат навіть якщо при цьому не відбувається дефолт базисного активу. Додаткову експозицію не потрібно визнавати для компаній колективного інвестування в обігові цінні папери (UCITS), згадані у Директиві Європейського Парламенту і Ради 2009/65/ЄС ⁽²⁾ за умови, якщо грошові потоки не може бути переспрямовано особі, яка з огляду на структуру операції не має права на отримання цих грошових потоків. Потрібно також передбачити, що це має стосуватися суб'єктів, які

підпадають під еквівалентні вимоги, встановлені або законодавчими актами Союзу, або законодавством третьої країни.

- (8) Існування та вартість експозицій клієнта або групи пов'язаних клієнтів, що є результатом експозицій за операціями, не залежить від того, віднесені ці експозиції до торгового портфелю чи до неторгового портфелю. Відповідно, умови та методології, які належить використовувати для ідентифікації експозицій за операціями з базисними активами, повинні бути однаковими незалежно від того, віднесені ці експозиції до торгового портфелю чи до неторгового портфелю установи.
- (9) Цей Регламент ґрунтується на проектах регуляторних технічних стандартів, поданих Комісії Європейським органом банківського Нагляду (ЕВА).
- (10) ЕВА провів відкриті консультації з громадськістю щодо проектів регуляторних технічних стандартів, на яких ґрунтується цей Регламент, проаналізував потенційні пов'язані витрати й вигоди, а також запросив висновок Групи стейкхолдерів банківської галузі, заснованої відповідно до статті 37 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1093/2010 ⁽³⁾,

УХВАЛИЛА ЦЕЙ РЕГЛАМЕНТ:

Стаття 1

Предмет

Цей Регламент визначає умови та методології, які використовуються для визначення загальної експозиції установи клієнта або групи пов'язаних клієнтів у зв'язку з експозиціями через операції з базисними активами, та умови, за яких структура операцій з базисними активами не становить собою додаткової експозиції.

Стаття 2

Терміни та означення

Для цілей цього Регламенту застосовують такі терміни та означення:

- (a) «операції» означає операції, зазначені у пунктах (m) та (o) статті 112 Регламенту (ЄС) № 575/2013 та інші операції, які стосуються експозиції у базисних активах;
- (b) «невідомий клієнт» означає одного гіпотетичного клієнта, на якого установа відносить всі експозиції, для яких не вдалося ідентифікувати боржника, за умови що положення статті 6(2)(a) і (b) та статті 6(3)(a) цього Регламенту не застосовуються.

Стаття 3

Ідентифікація експозицій, що є результатом операцій

1. Установа визначає частку певного клієнта або групи пов'язаних клієнтів у загальній експозиції, що є результатом певної операції, відповідно до методології, визначеної у статтях 4, 5 та 6.

Установа визначає власну експозицію у базисних активах для кожного з базисних активів відповідно до статті 5.

2. Відповідно до статті 7 установа оцінює, чи є певна операція додатковою експозицією.

Стаття 4

Базисні експозиції операцій, які самі мають базисні активи

1. Під час оцінювання базисних експозицій операцій (операція А), які самі мають базисну експозицію в іншій операції (операція Б) для цілей статей 5 та 6, установа розглядає експозицію в операції Б як замінену експозиціями, які є базисними в операції Б.
2. Параграф 1 застосовується протягом часу, протягом якого базисні експозиції є експозиціями операцій в базисних активах.

Стаття 5

Розрахунок вартості експозиції

1. Експозиція установи у базисному активі операції є одним із таких нижчих значень:
 - (a) вартість експозиції для експозиції, що випливає з базисного активу;
 - (b) загальна вартість експозиції для експозицій установи у базисному активі, що є результатом усіх експозицій установи за операцією.
2. Для кожної експозиції установи за операцією, вартість експозиції для підсумкової експозиції у базисному активі визначається у такий спосіб:
 - (a) якщо експозиції всіх інвесторів за цією операцією вважаються еквівалентними, вартість експозиції для підсумкової експозиції у базисному активі буде пропорційною часткою експозиції установи за операцією, помноженою на вартість експозиції для експозиції, сформованої базисним активом;
 - (b) в інших випадках, які не підпадають під описані у пункті (a), вартість експозиції для підсумкової експозиції у базисному активі буде пропорційною часткою експозиції установи за операцією, помноженою на одне з таких нижчих значень:
 - (i) вартість експозиції для експозиції, сформованої базисним активом;
 - (ii) загальна вартість експозиції для експозиції установи за операцією разом з усіма іншими експозиціями за цією операцією, які вважаються еквівалентними експозиції установи.
3. Пропорційною часткою експозиції установи за операцією є вартість експозиції для експозиції установи, поділена на загальну вартість експозиції для експозиції установи разом з усіма іншими експозиціями за цією операцією, які вважаються еквівалентними експозиції установи.

Стаття 6

Процедура визначення частки базисних експозицій у загальних експозиціях

1. При розрахунку загальної експозиції певного боржника як індивідуального клієнта або групи пов'язаних клієнтів, до якої такий боржник належить, до кожної експозиції з кредитним ризиком, для якої було ідентифіковано боржника, установа включає вартість експозиції для її експозиції у відповідному базисному активі.
2. Якщо установа не ідентифікувала боржника базисної експозиції з кредитним ризиком, або якщо установа не здатна підтвердити, що базисна експозиція не є експозицією з кредитним ризиком, установа визначає цю експозицію у такий спосіб:

- (a) якщо вартість експозиції не перевищує 0,25 % прийнятного капіталу установи, вона відносить цю експозицію до операцій як окремого клієнта;
 - (b) якщо вартість експозиції дорівнює або перевищує 0,25 % прийнятного капіталу установи та установа може за допомогою мандату операції забезпечити, що базисні експозиції за операцією не пов'язані з будь-якими іншими експозиціями у її портфелі, включно з базисними експозиціями з інших операцій, — вона відносить цю експозицію до операцій як окремого клієнта;
 - (c) у випадках, що не належать до зазначених у пунктах (a) та (b), вона відносить цю експозицію до невідомого клієнта.
3. Якщо установа нездатна розрізнити базисні експозиції за операцією, вона повинна віднести загальну вартість експозиції для своїх експозицій до операцій у такий спосіб:
- (a) якщо ця загальна вартість експозиції не перевищує 0,25 % прийнятного капіталу установи, вона відносить цю загальну вартість експозиції до операцій як окремого клієнта;
 - (b) у випадках, що не належать до зазначених у пункті (a), вона відносить цю загальну вартість експозиції до невідомого клієнта.
4. Для цілей параграфів 1 та 2, установа регулярно, при цьому принаймні на щомісячній основі, здійснює моніторинг таких операцій на предмет можливих змін у складі та відносної частки базисних експозицій.

Стаття 7

Додаткова експозиція внаслідок структури операції

1. Структура операції не становить додаткову експозицію, якщо операція відповідає обом таким умовам:
- (a) правова та операційна структура операції побудована так, що у менеджера операції або третьої сторони відсутня змога переспрямувати будь-які грошові потоки, які є результатом операції, на користь осіб, у яких згідно з умовами операції немає прав на отримання цих грошових потоків;
 - (b) ані від емітента, ані від будь-якої іншої особи згідно з умовами операції не може вимагатися здійснення платежів на користь установи на додаток до грошових потоків від базисних активів або як авансовий платіж стосовно таких грошових потоків.
2. Умови пункту (a) параграфа 1 вважаються виконаними, якщо йдеться про операцію:
- (a) UCITS згідно з означенням у статті 1(2) Директиви 2009/65/ЄС;
 - (b) компанії, заснованої у третій країні, яка здійснює діяльність, що є подібною до діяльності, яку здійснюють UCITS, та яка перебуває під наглядом відповідно до законодавчого акта Союзу або законодавства третьої країни, згідно з яким застосовуються наглядові та регуляторні вимоги, які є щонайменше еквівалентними вимогам, які застосовуються до UCITS в Союзі.

Стаття 8

Набуття чинності

Цей Регламент набуває чинності на двадцятий день після його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Цей Регламент обов'язковий у повному обсязі та підлягає прямому застосуванню у всіх державах-членах.

Вчинено у Брюсселі 2 жовтня 2014 року.

За Комісію

Президент

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ [ОБ L 176, 27.06.2013, с. 1.](#)

⁽²⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/65/ЄС від 13 липня 2009 року про узгодження законів, підзаконних нормативно-правових актів і адміністративних положень щодо інститутів колективного інвестування в переказні цінні папери (UCITS) ([ОБ L 302, 17.11.2009, с. 32](#)).

⁽³⁾ Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1093/2010 від 24 листопада 2010 року про Європейський наглядовий орган (Європейський орган банківського нагляду), внесення змін до Рішення № 716/2009/ЄС та скасування Рішення Комісії 2009/78/ЄС ([ОБ L 331, 15.12.2010, с. 12](#)).